

• ŠKOLNÍ VĚŠTEC •

ČASOPIS O ZŠ TGM BOROHRÁDEK

PROSINEC 2018

ROZHOVORY VÁNOČNÍ ANKETA
JAK NÁM TO SLUŠELO PŘED LETY
JAK DOBŘE SE ZNÁME PŘÍBĚH
ŠKOLNÍ AKCE SPORT SOUTĚŽ

Obsah

- Rozhovor s paní učitelkou Janou Chlandovou 3
Rozhovor se žákyní Eliškou Zahajskou 5
Rozhovor s moderátorem ČT Václavem Moravcem 6
Rozhovor s bývalou žákyní Martinou Krejčíkovou 8
Anketa na téma Vánoce 10
Jak dobře se známe 13
Sport na naší škole 15
Jak nám to slušelo před lety 17
Kocour vs. Zelená příšera 20
Vánoční recepty trochu jinak 21
Zajímavosti z vesmíru 21
Ohlédnutí za uplynulým obdobím 22
Zeptali jsme se paní ředitelky Ivy Příbylové 32
Soutěž o nejlepší básničku o naší škole 34
Co mám na srdci 34

Ahoj všichni!

Připravili jsme pro Vás malý vánoční dárek – nové vydání školního časopisu.

Ohlížíme se v něm za uplynulým obdobím, tradičně nechybí řada rozhovorů, anketa, příběh či soutěž.

Hezké počtení :)

Krásné prožití vánočních svátků a vše nejlepší do nového roku Vám přejí členové mediálního kroužku ZŠ TGM Borohrádek :)

Rozhovor s paní učitelkou Janou Chlandovou

Připravila: Kristýna Svobodová

Pro rozhovor jsme si vybraly paní učitelku Janu Chlandovou, která učí druhou třídu.

Co Vás baví nejvíce na tomto zaměstnání?

Dalo by se říci, že všechno!!! V první řadě svoboda, protože se mohu sama rozhodnout, jak bude ten který den moje vyučování vypadat - samozřejmě jen do jisté míry, určitá pravidla se dodržovat musí! Navíc do vyučování mohu přinést to, co mě baví! A že mě toho baví hodně, jen tak namátkou: – poznávat přírodu a pobývat v ní, cestovat po naší krásné vlasti, poznávat jiné země, číst knížky, protáhnout si tělo třeba na koloběžce nebo jen tak v přírodě, malovat a kreslit něco hezkého, spolupracovat s jinými lidmi. Byl by to dlouhý seznam. To je skvělé, když se v práci můžete zabývat tím, co Vás baví! Nebo ne? A navíc tím mohu nakazit děti ve třídě! Taková „koloběžková“ nákaza nemusí být vůbec špatná! :-)

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Je to zvláštní, ale asi jen učitelkou! Vzpomínám si, že jednu krátkou dobu jsem chtěla jít studovat stavební fakultu. Ale učitelské povolání mě lákalo nejvíce. Kdybych si mohla vybrat dnes, asi bych zvolila stejně. Možná trochu bych

váhala ještě mezi projektováním domů nebo navrhováním a realizováním zahrad. To by mě asi také bavilo... Navrhovat domy a zakládat zahrady, ve kterých se lidem dobře žije a odpočívá, to musí být moc hezká práce...

Líbí se vám na naší škole?

Líbí se mi tu už od dětství. Do téhle školy jsem totiž chodila jako žákyně a ráda jsem se vrátila jako učitelka. Učila tady spoustu let moje maminka, teď tady učí i moje dcera Bára – to je pro mne velmi příjemný „šok“ - od dětství totiž tvrdila, že učitelka v žádném případě nebude, prý dvě učitelky v rodině stačí!

Naši školu mám ráda, líbí se mi, jak se za ta léta proměnila, většina proměn jí svědčí. Přála bych naší škole, aby i nadále byla „pohodovým a dobrým místem k životu“. K tomu můžeme přispět všichni, učitelé i žáci!!

Co je na téhle práci náročné?

Náročné? Asi aby na mně žáci nepoznali, že mám špatný den nebo že mě třeba něco trápí. Občas si před tabulí připadám jako herec v divadle – na něm také diváci nesmí poznat, že se špatně vyspal nebo že ho třeba bolí zub.

A v poslední době mě také hodně trápí nedůstojné chování některých žáků... To je asi to nejtěžší! Dívat se každý den na děti, které si myslí, že mluvit vulgárně, chovat se neslušně a neohledupně k druhým je in... Musím se dívat, jak vlastně tímto páchají škodu samy na sobě! Akorát zatím ještě netuší, že si vulgárním a hrubým chováním vlastně samy ubližují... Děsí mě to, že si na takové chování zvyknou a budou se tak chovat už celý svůj život. A bude jim to připadat normální! To je vážně asi v mém povolání to nejhorší...

Chtěla byste si vyzkoušet učit na druhém stupni?

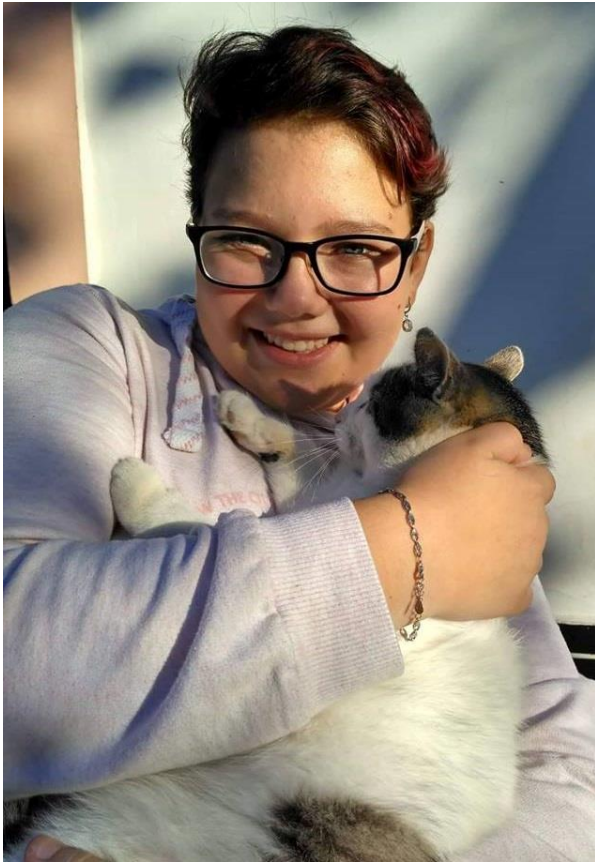
Ani ne, jsem ráda, že jsem si vybrala první stupeň. Baví mě pozorovat, jak se z malých „školkových dětí“ stávají žáci, jak se naučí postupně číst a jak se s radostí vrhají na další a další nové knížky, jak se naučí mezi sebou spolupracovat nebo jak se těší na nové vědomosti. A jsem ráda, že mohu být toho součástí.

Na druhou stranu občas jít suplovat na druhý stupeň, vést praxi studentek pedagogické fakulty nebo se nechat pozvat na jejich výuku do Hradce Králové – to jsou zase úplně jiné zážitky. Je milé u nás ve škole nebo mezi vysokoškolskými studenty potkávat „skorodospěláky“, kteří už vědí, co je v životě bude bavit a čemu se chtějí věnovat.

Rozhovor se žákyní Eliškou Zahajskou

Připravila: Ema Houštková

Pro náš rozhovor jsem si vybrala kamarádku Elišku Zahajskou z 9.B.

Eliško, jsi předsedkyně školního parlamentu. Co to pro tebe znamená?

Znamená to pro mě hlavně velkou zodpovědnost a taky možnost spolupracovat s učiteli i žáky.

Co to obnáší? A jsi nervózní, když mluvíš do školního rozhlasu?

Obnáší to komunikovat se spolužáky, reagovat na jejich podněty, vymýšlet nové akce a řešit různé problémy. Když mluvím do rozhlasu, tak jsem hodně nervózní. Často se mi klepe hlas a ruce. Ale i tak mě to baví.

Víme o tobě, že pomáháš v Geriatrickém centru v Týništi nad Orlicí. Jak to probíhá?

Většinou to probíhá tak, že když je venku hezky, jdu s lidmi ven a povídáme si. Dále hrajeme různé hry, například karty nebo Člověče, nezlob se, a zpíváme si. Lidem, kteří se nemohou hýbat, často čtu nebo dělám masáže. Snažím se do

geriatrického centra jezdit vždy ve svém volném čase i o víkendu. Dokonce jsem se zúčastnila i sportovních her seniorů v centru

Proč jsi začala pomáhat starším lidem?

Inspirovala mě moje maminka, protože pracuje v GC jako zdravotní sestra. Dále jsem se už jako mladší starala o moji babičku a teď se starám o prababičku. Začalo mě to hodně bavit, tak mi mamka nabídla, že můžu jít dělat dobrovolnici.

Chtěla by ses v budoucnu věnovat něčemu podobnému?

Určitě bych ráda pracovala ve zdravotnictví. Nevím, jestli bych, až budu starší, chtěla pracovat se seniory, dospělými nebo dětmi.

Rozhovor s moderátorem ČT Václavem Moravcem

Připravily: Kateřina Sejkorová, Kristýna Svobodová

Přinášíme Vám rozhovor s moderátorem České televize, se kterým jsme se setkali na akci Jak se dělá televize s ČT.

Co se vám na vaší práci líbí?

Líbí se mi to, že se můžu setkávat se zajímavými lidmi, které bych asi nebyť novinářiny jindy nepotkal, a že můžu cestovat po zajímavých místech České republiky.

Jaké máte vzpomínky na základní školu?

Krásné. Protože jsem člověk z Orlických hor, z Letohradu - z takového krásného města v podhůří Orlických hor, kam jsem chodil na základní školu, a s nadsázkou říkám, že vše, co potřebuju k životu, jsem se naučil na škole. A proto, že jsem měl dobré učitele, tak mě naučili mnoha věcem a dali mi přesah v mnoha profesích a zajímavých oborech, takže já na školní léta na základní škole a Gymnáziu v České Třebové vzpomínám se slzou v oku.

Co byste vzkázal žákům do základních škol?

Ať vás baví se učit, byť vím, že je to těžké, protože na rozdíl od mé generace máte obrovské množství příležitostí a rozptýlení. Tady držíte v ruce mobilní telefon, to my jsme neměli. Máte tablety, počítačové hry. Máte obrovské množství podmětů. Já bych si přál, aby vás tyto podněty neodváděli od toho, co je na škole hezké. Otevírá se vám totiž

brána nějakého poznání, na kterém budete stavět, až budete dospělí. Přeji, ať se vám daří.

Znáte Borohrádek?

Borohrádek znám, protože to jsou mé oblíbené východní Čechy, ve kterých jsem se narodil. A v Borohrádku jsem tuším byl dvakrát. Vždy, když jezdím do Letohradu, tak projíždím Rychnovskem. Moc tam u vás pozdravujte. ☺

Rozhovor s bývalou žákyní Martinou Krejčíkovou

Připravila: Veronika Michajlova

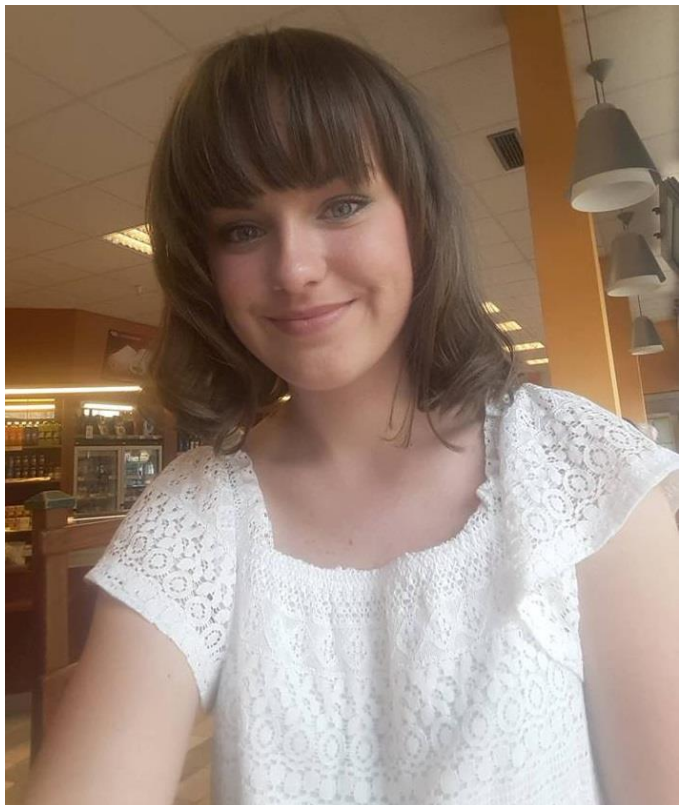
Přinášíme Vám rozhovor s bývalou žákyní Martinou Krejčíkovou, která vyšla z deváté třídy před třemi lety.

Jak vzpomínáš na naši školu v Borohrádku?

Jak nejlépe to jde. Pokaždé, když projíždím kolem školy nebo když si píšu s bývalými spolužáky, vzpomenu si na všechnu tu legraci, vzpomínky a samozřejmě na proseděné hodiny u učení :D. Když si povídám s nynějšími spolužáky a poslouchám ne moc dobré ohlasy na jejich základní školu, jsem šťastná, že jsem chodila právě na tuto školu.

Kdybys mohla, vrátila by ses zpět na naši školu?

Tohle je velmi záludná otázka. Samozřejmě bych se moc ráda vrátila zpět na první stupeň, kdy jsme si všichni užívali mládí a neměli jsme skoro žádné povinnosti. Také bych si ráda připomněla druhý stupeň, kdy se naše třída stmelila a kdy jsme se stali dobrými přáteli, troufám si říct na celý život. Ale na druhou stranu, kdybychom se pořád vraceli a ohlíželi se zpět, nikam bychom se neposunuli, což by byla velká škoda. Někteří z nás už jsou dospělí a je na čase začít novou etapu našeho života.

Jak vzpomínáš na učitele a na svoji třídu?

Na svoji třídu vzpomínám v dobrém. Samozřejmě, že jsme měli chvíle, kdy jsme měli chuť se navzájem „zabít“, ale nakonec jsme se všichni dali dohromady a táhli jsme za jeden provaz a to je, myslím, to nejvíc, čeho může třídní kolektiv dosáhnout. Hodně nám k tomu pomáhal náš třídní učitel, který nás všechny vedl kupředu a pomáhal, nejen co se týkalo učiva.

A co se týče učitelů, někteří se mi vryli do paměti víc, na některé jsem se snažila zapomenout. Ale rozhodně se snažili, alespoň dle mého názoru, nám předat ty potřebné informace, které nás mají provázet na další cestě. Ne všechny vyučovací metody nám samozřejmě vyhovovaly, ale tak vždycky je něco dobré a něco ne.

Změnila bys něco na škole v Borohrádku?

Úplně nevím, co by se ještě dalo zlepšit. Což myslím dokazuje, že je tato škola opravdu skvělá.

Co považuješ za svůj největší úspěch na škole?

Nejspíš všechny zkušenosti. Nevím, jestli se zkušenosti dají počítat jako úspěch, ale já to tak beru. Ať už se to týkalo kroužků, učiva nebo přátelství. Devět let je přeci jenom dlouhá doba a všechno co jsem zažila, ať už to bylo dobré nebo špatné, beru jako zkušenost do budoucna. A nejlepší je, že tohle už mi nikdo nevezme.

Co studuješ nyní a jak se ti tam líbí?

Nyní studuji Gymnázium v Holicích a můžu říct, že jsem ráda, že jsem zvolila právě tuto školu. Ale navždy budu vzpomínat na to, co mi dala základní škola v Borohrádku.

Anketa na téma Vánoce

Připravili: Marie Loufková, Dominik Seidenglanz, Veronika Michajlowa, Kateřina Davidová

Tentokrát jsme zjišťovali, co by si lidé z naší školy přáli k Vánocům.

1. Co by sis přál k Vánocům?

2. Co bys přál k Vánocům druhým lidem?

Nikolka Konušíková, 2.A

Přeji si telefon a ostatním přeji, aby na sebe byli hodní.

Míra Nikl, 2.A

Já si přeji howerboard a všem ostatním přeji, ať si nijak neublíží.

Tonda Čermák, 2.A

K Vánocům si přeji lego Ninjago a také, aby všichni byli zdraví a neválčilo se.

Míša Sivuchová, 2.A

Pod stromeček si přeji živého pejska a lidem bych přála, aby se měli dobře.

Barča Hynková, 1.A

Přála bych mamince a tatínkovi, aby se měli dobře v práci, a ostatním lidem bych přála, aby se měli taky dobře.

Anička Šrámková, 1.A

Přála bych si penál s aktovkou, ségře bych přála voskovky na obličej a bráchovi bych přála hracího poníka, který řehtá.

Týna Semrádová, 3.A

Přála bych si koloběžku, popsocket a nějaké oblečení. Ostatním bych přála zdraví, lásku a aby se měli rádi.

Wendy Malkevičová, 3.A

Já si přeji hodně oblečení a aby byli všichni zdraví.

Páťa Čermáková, 1.A.

Přála bych si panenky a Tondovi bych přála autíčka. Ostatním lidem přeji nějaké sourozence.

Anetka Šrámková, 3.A

Přála bych si přeměňovací polštář. Ostatním bych přála, aby se měli dobře a nebyli moc nemocní.

Sára Janečková, 9.A

K Vánocům si přeji, aby na sebe všichni byli hodní, abychom Vánoce prožili v klidu a míru a aby brácha dostal k Vánocům to, co si přeje.

pan učitel Ondřej Sitka

Osobně nemám žádné materiální přání, ale přeji si, abych se měl stejně dobře jako po celý rok nehledě na svátky. Stejnou porci 365 svátečních dnů přeji i ostatním.

paní uklízečka Eva Provazníková

Pro sebe bych si přála hodně zdraví, spokojenosti a hodně lásky. Toto také přeji všem, celé mé rodině a veškeré mládeži.

paní učitelka Nikola Bónová

Přála bych si, aby na sebe všichni byli hodní, a všem ostatním bych přála, aby se vzdali žárlivosti, závisti, aby vymizely zlé a nechtěné situace v životě.

paní učitelka Barbora Řeháčková

Já bych si přála, aby samozřejmě všichni byli zdraví a šťastní, ale nejvíce by mě potěšilo, kdyby si lidé okolo sebe více věřili, naslouchali jeden druhému, tolerovali se, navzájem se měli rádi a neubližovali si. Také bych si přála, aby lidé okolo sebe hledali jen dobré věci a aby se naučili myslet více pozitivně.

paní učitelka Jaroslava Vošlajerová

Přála bych si klidné Vánoce, abychom byli pohromadě celá široká rodina, byli všichni zdraví, měli radost z dárků, užili si naši malou holčičku, jak se bude radovat, a abychom byli spokojení.

pan učitel Eduard Tulka

Sobě bych přál pohodu, klid, klid v duši a takovou tu vánoční atmosféru, a ostatním bych přál úplně to samé.

paní vychovatelka Iva Jedličková

Přála bych si pro sebe a i pro všechny ostatní zdraví, štěstí, spokojenost, dětem radost z dárků a aby se jim splnila všechna tajná přání.

paní zástupkyně Zdena Danielová

K Vánocům bych sobě ale určitě i druhým přála, aby nestonali, protože všechno ostatní si můžu koupit. Můžu si přát, aby mi někdo něco daroval, ale důležité je u toho nestonat.

Jak dobře se známe

Připravily: Veronika Michajlowa, Pavlína Raková, Kristýny Novotná

Tentokrát jsme si nevybraly nikoho ze žáků, ale paní ředitelku Ivu Příbylovou a paní zástupkyni Zdenu Danielovou.

Jedním slovem popište tu druhou.

Paní ředitelka: Super.

Paní zástupkyně: Super kamarádka (za všech okolností – ale to už je možná slov víc).

Jak dlouho se znáte?

Paní ředitelka: Známe se od roku 1996, tedy od mého nástupu na tuto školu.

Paní zástupkyně: Známe se „jen chvíli“ – 23. rokem!

Zdena Danielová

Iva Příbylová

Čeho se nejvíce bojí?

Paní ředitelka: Cesty letadlem.

Paní zástupkyně: Myslím, že se nebojí, se vším je schopna si poradit. (A co myši...?)

Co se Vám na druhé nejvíce líbí?

Paní ředitelka: Určitě ji obdivuji za její pozitivní přístup k životu, za humor, nekončící energii i za její umění být skvělou a spravedlivou učitelkou.

Paní zástupkyně: Je toho hodně. A na jedno z předních míst řadím obrovskou spolehlivost. Víím, že co slíbí, to vždy dodrží. A pak samozřejmě smysl pro humor.

Jaký máte společný zážitek?

Paní ředitelka: Společných zážitků je celá řada, ale nejvíc jsme se asi zasmály při společném pobytu u moře v Chorvatsku.

Paní zástupkyně: Společných zážitků máme hodně – ať už ve škole či mimo ni. Pokud nějaký chcete slyšet, ráda se o něj podělím – stavte se.

Jaký je její oblíbený předmět?

Paní ředitelka: Předpokládám, že oblíbenými předměty i v době studia byl český jazyk a dějepis. Myslím si, že paní zástupkyně měla ráda i hudebku, ale její zpěv byl (a je – stejně jako můj) více radostný než kvalitní ☺.

Paní zástupkyně: Zajímavá otázka – oblíbený předmět. Myslím, že většinou mé kamarádce šlo učení vždy samo!

Kdyby mohla změnit cokoli na světě, co by to bylo?

Paní ředitelka: Určitě by ráda změnila nemocného člověka na zdravého, nevychovaného na slušného, a kdyby to šlo, zrušila by „lejstra“.

Paní zástupkyně: Možná to, aby na světě bylo vše v pořádku, aby se nic nemuselo měnit!

Sport na naší škole

Připravila: Pavlína Raková

Sportovní aktuality nám přiblíží pan učitel Tomáš Hurdálek.

Jaké sportovní akce se letošní školní rok konaly?

Máme za sebou téměř čtyři měsíce školy. A za tuto dobu se po sportovní stránce ve škole odehrálo mnoho. Podzim se nesl ve znamení především atletiky. V hodinách TV jsme pokračovali v olympijském víceboji a naše zkušenosti pak zúročilo osm nejlepších atletů v Týništi n. Orli. na turnaji v atletickém čtyřboji. Na tomto turnaji náš tým v porovnání s ostatními nijak neoslnil, ale některé individuální výkony budily respekt (např. více než šedesátimetrový hod „krikeťákem“ Adama Homolky).

Na další turnaj naše škola již pozvánku nedostala, a tak jsme zorganizovali turnaje vlastní. V září se konal **florbalový turnaj**, který ovládl tým Tomáše Grulicha, F. Hejného, O. Rouse, T. Forejtka, R. Vlašiče a F. Poláška. Říjnový **basketbalový turnaj** vyhrál opět Tomáš Grulich, jen s jiným týmem, který ho perfektně doplňoval ve složení bráška Grulich, P. Lochman, A. Pavlíček a M. Fuchsa. Třetí turnaj v pořadí – **kin-ballový** – byl

jedním z nejdůležitějších a podle předpokladů v něm splnil roli favorita tým Marka Sazimy, Quana, S. Vondráčkové a E. Houštěkové. Posledním turnajem, již tradičně předvánočním byl **turnaj ve futsalu**. Tento velmi oblíbený a nakonec i emotivní turnaj opět opanoval Grulda tým s P. Lochmanem, A. Pavlíčkem a T. Forejtka.

Poslední turnaj letošního roku přinesl z mého pohledu velký úspěch. Byl to turnaj v halovém fotbalu v Rokytnici v Orli. horách. Kluci z deváté, osmé a sedmé třídy (a Áďa Kroulíková) předvedli velmi bojovné výkony a k mému velkému překvapení uhráli třetí místo na kvalitně obsazeném turnaji s týmy např. z Rychnova, Opočna a Rokytnice.

A jak to vidíte s šancemi našich reprezentantů v jiných turnajích?

Všichni jsou určitě i letos zvědaví na úspěchy našeho týmu v kin-ballu. Po loňském prvním a druhém místě na republikovém kole v Praze si i letos slibujeme dobré výsledky. Nástupce naší loňské zlaté generace vidíme hlavně ve skvělých osmácích, kteří budou doplněni o několik deváťáků, určitě zase bojovat o medaile. Nižší kategorie (šesté a sedmé třídy) je vždy trochu nevyzpytatelná. Ale i zde vidíme velký potenciál hlavně u sedmáků, především pak u sedmaček.

Na jaké sportovní akce nebo aktivity se můžeme těšit po zbytek školního roku?

Po Novém roce se žáci můžou těšit na úplně novou soutěž „Univerzální čtyřka“, která se pod vedením p. učitele Sitky koná každou velkou úterní přestávku. A tým šestáků (P. Zámečník, L. Novák, Š. M. Egerová, K. Rakovinka) stále čeká na přemohitele!

Ti, co sledují sportovní nástěnku, určitě ví, že mají šanci zúčastnit se ještě dalších čtyř školních turnajů. Bude to turnaj všestrannosti, křípl fotbalu, vybíjené a přehazované. Na konci školního roku pak určitě proběhne tradiční Běh pro Afriku a sportovní den.

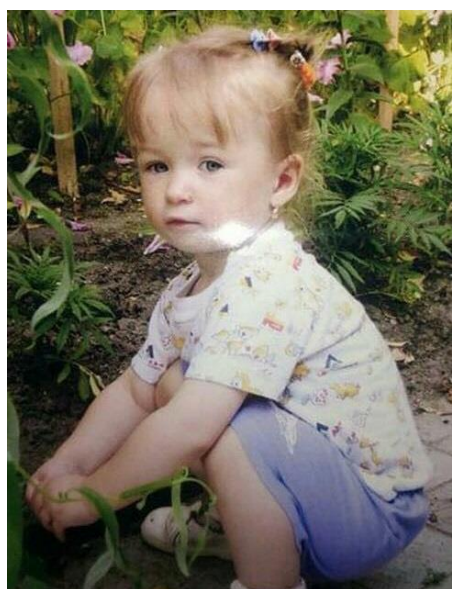

Jak nám to slušelo před lety

Připravili: Kristýna Novotná, Dominik Seidenglanz

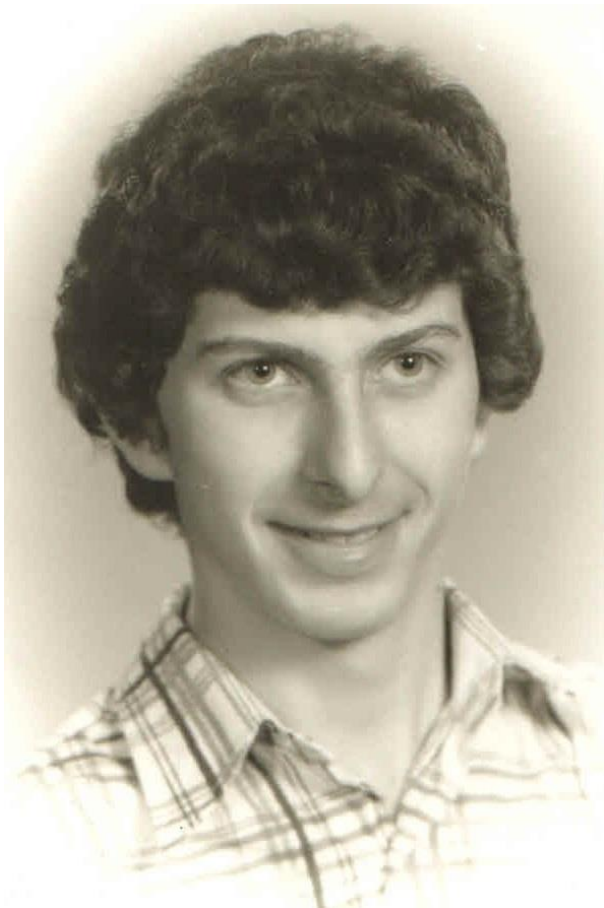
Luboš Zaňka

Natálie Janečková

Páni učitelé Michal Příbyl, Ondřej Sitka a Tomáš Hurdálek

Pan učitel Miroslav Koudelka

Kocour vs. Zelená příšera

Připravila: Pavlína Raková

Všechno to začalo, když se v našem domě objevila ta Zelená příšera. Upoutala na sebe veškerou pozornost, která kdysi byla věnována mně. Všechno začalo nabírat na ještě větších obrátkách, když se oblékla do barevného svetru. Celé to završila hvězdou na špičce a světélky! Moji malí lidé běhali kolem té stvůry a já zůstal celé dny bez povšimnutí. Líně jsem se převaloval na židli a nesouhlasně mňoukal, nebylo to však nic platné. Rozhodl jsem se tomu přistěhovalci ušetřit nezapomenutelnou lekci. Svou packou jsem začal škrábat do jeho svetru, dokud jeden z knoflíků neodpadl a neroztříštil se na tisíc skleněných střípků. „Ty koule jedna chlupatá! Co si to udělal?! Děti, vyhodte to zvíře na chodbu! Doufám, že se Ježíšek nepořeže o střepey...“ rozkřičela se samice mé smečky. Byl jsem tedy za svůj

hrdinský čin odsouzen k několika hodinám v chladu a nepohodlí tmavé chodby. Záchranou z nekonečného utrpení mi byl samec s velikou taškou pestrobarevných krabic v předních tlapkách. „Au! Moje nohy! Kdo to tady rozbil?“ zvýšil hlas, jen co se přiblížil k Zelenému stvoření. Rozeběhl jsem se ho zachránit! Jenže stvůra se bránila. Hodila po mě svou hvězdu a plnou silou mě zasáhla do hrudi. Bolestí jsem vykřikl. Ozval se dupot na schodech, posily byly na cestě. Jenže když dorazily na bojiště, vypadaly zmateně. „Tati, ty nám bereš dárky?“ řeklo mládě se strachem v hlase. „Už jsem se nemohl dočkat,“ bránil vůdce smečky vetřelce. Po krátkém diplomatickém rozhovoru byl uzavřen krátkodobý mír. Nastal totiž čas příprav na závěrečnou bitvu. Ošklivé cosi začalo budovat své hradby z obalů barevných krabic. Bitva byla dlouhá a krutá. Každou chvíli jsem podnikal nájezdy. Prorazil jsem hradby a znovu a znovu jsem tříštil její brnění. Po pár dnech nelítostného válčení se naše smečka semkla. Společnými silami jsme bytost zbavili svetru i koruny a zahnali ji na ústup. Nebezpečí bylo zažehnáno. Věřím, že na nás jen tak nezapomene a už se v našem teritoriu neukáže. Nyní už znovu oplývám zaslouženou pozorností a užívám si poválečné slávy.

Vánoční recepty trochu jinak (slohové práce šestáků)

Únosce řízek (Dominik Hebr)

Byl jednou jeden řízek a ten měl parťáka, který se jmenoval chleba. Spolu unesli zeleninu. Chleba měl bratra jménem Chleba 2.0. Na stůl si lehl Chleba 2.0, na něj si lehl řízek a na řízek si lehla zelenina. Nakonec je všechny přikryl chleba, a tak vznikl výborných sendvič.

Kuře versus Krocán (Tomáš Tavalí)

Začínal turnaj v tenise Wimbledon 2018. Utkal se krocán a kuře a nastupují na hřiště. Krocán podává a kuře odráží míček na krocana. Krocán také odráží. Zbývá pár sekund, jinak budou upečeni. Krocán odráží a kuře neodráží. Krocán je výherce a kuře upečeno v Kauflandu v Černobyli.

Zajímavosti z vesmíru

Připravila: paní učitelka Ivana Davidová

Úspěch! Sonda InSight přistála na Marsu

V pondělí 27. 11. 2018 se u Marsu odehrálo napínavé divadlo. Na povrch planety dosedla sonda InSight.

Sonda vstoupila do atmosféry Marsu ve výšce 128 kilometrů nad povrchem rychlostí 22 700 km. Atmosférickým třením se tato rychlost snížila a ve výšce 12 km nad povrchem byl rozevřen obrovský padák. Přistávací manévr trval 7 minut.

O úspěšném přistání se vědci na Zemi dozvěděli po 8 minutách. Tak dlouho putuje radiový signál ze Země na Mars.

Sonda bude zkoumat geologii Marsu a pátrat po mimozemském životě na Marsu.

Ohlédnutí za uplynulým obdobím

Připravila: Kristýna Svobodová

Slavnostní zahájení školního roku, 3. 9. 2018

Předání ocenění tvůrcům školního časopisu europoslancem Tomášem Zdechovským

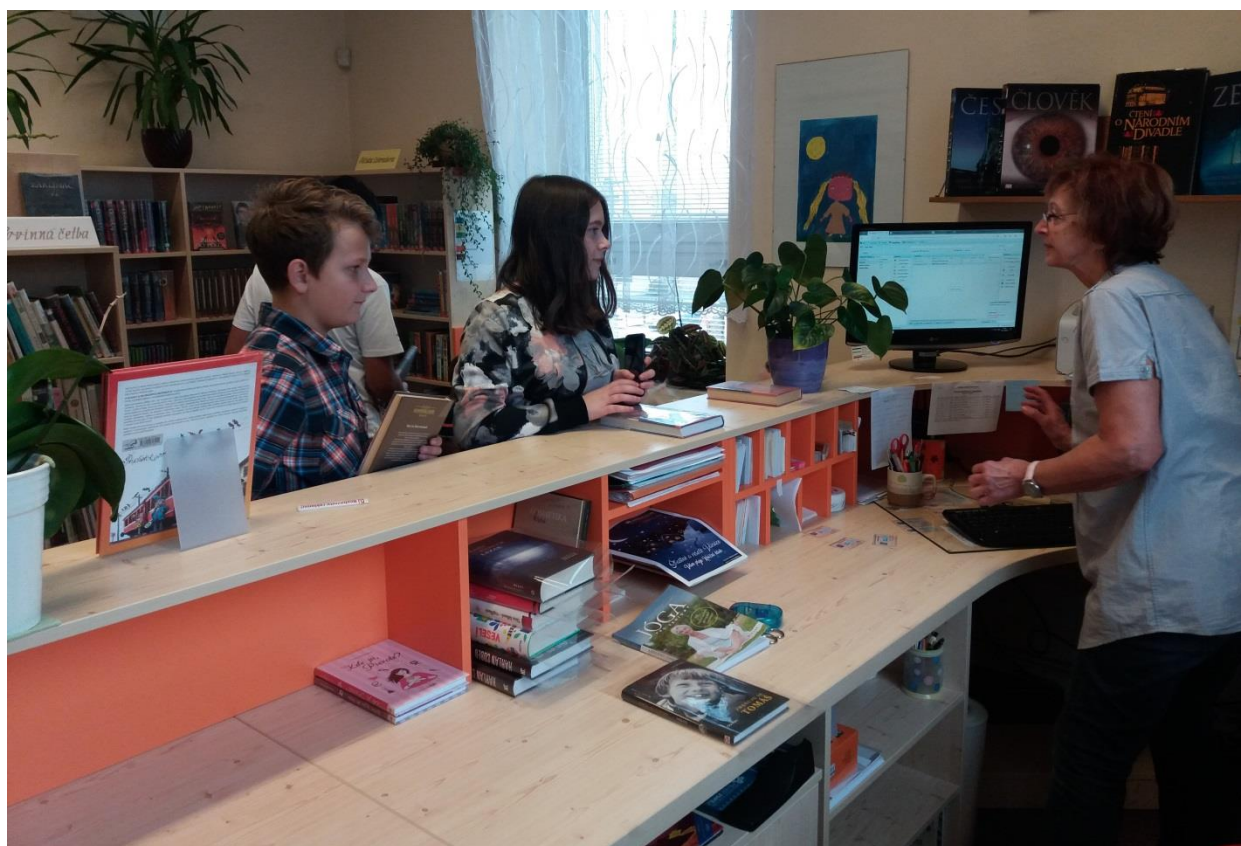
Den otevřených dveří, 18. 10. 2018

Připomínka 100. výročí vzniku Československé republiky, 26. 10. 2018

Návštěvy knihovny

Příběhy bezpráví – setkání s panem Smetanou, 26. 10. 2018

Jak se dělá televize s ČT, Příbram, 1. – 2. 11. 2018

Připravila: Kristýna Svobodová

Program akce byl velmi nabitý. Hned po příjezdu do Gymnázia Příbram někdy okolo 5. hodiny nás uvítaly s úsměvem na rtech studentky školy. Daly nám na krk jmenovky s naším jménem, logem naší televize a klíčky od třídy, kde budeme během pobytu přespávat. Ve třídě jsme si vybalili a šli se najíst do nejbližší pizzerie. Hrozné bylo, že jakmile jsme se s plnými břichy dovalili zpátky do budovy školy, začali jsme jeden druhého očichávat, protože jsme ze sebe cítili zápach z pizzerie.

Druhý den byl nabitější. Poslouchali jsme různé přednášky osobností, které se podílejí na vysílání České televize, a dělali s nimi rozhovory. Také nám sdělili, že u vchodu do školy vyvěsili tabulky workshopů, kterých se můžeme zúčastnit. Hned jsme se zapsali do tabulek a těšili se na další den.

Ještě ale ten večer jsme prezentovali práci naší školní televize. Pustila se reportáž o mírovém běhu, která sklídila obrovský úspěch. Ostatní televize online hodnotili přes své mobilní telefony reportáž, kterou viděly. Zvítězili jsme ve dvou ze tří vedlejších kategorií a v hlavní kategorii jsme obsadili třetí místo. Za každé z těchto ocenění jsme získali akční kameru.

Třetí den byl pro mě nejzajímavější, protože byly workshopy. Workshopů bylo asi pět, ale každý se mohl účastnit jen dvou. Já osobně jsem se zúčastnila semináře kamera, fotografování a stříh, trikové postprodukce. Pro mě to byl velmi dobrý zážitek – dostávali jsme od odborníků rady, jak se zlepšovat. Velmi se mi to líbilo.

Hned po workshopech jsme se rozloučili, dostali jsme od moderátorů trička a utíkali jsme, abychom stihli vlak do Boro.

Jsem moc ráda, že jsem se této akce zúčastnila. Byla to pro mě obrovská zkušenost, jak se zlepšovat v tvorbě naší televize.

Hrdinové s dobrým srdcem na naší škole

Připravila: Pavlína Raková

Dostala jsem za úkol vysvětlit projekt HeartHeroes (Hrdinové s dobrým srdcem). Pokusím se o to aspoň ve zkratce, protože o tomto projektu by se daly napsat klidně celé stránky. Nejsme ten typ hrdinů, jaký si asi každý představuje. Neumíme létat, lézt jako pavouci a nejsme ani super silní, ale máme dobré srdce. HeartHero může být vlastně úplně každý člověk na planetě. Stačí jen umět pomáhat a snažit se udělat ze světa lepší místo. My jsme se o to pokusili už několikrát a řekla bych, že jsme uspěli. Například jsme se už párkrát vydali do lesů sbírat odpadky, snažíme se dělat radost a pomáhat druhým lidem, chránit přírodu, učit se nové věci a rozvíjet sami sebe.

Také jsme třeba zapojení do projektu Freerice Světového potravinového programu OSN – hrajeme na první pohled obyčejnou vzdělávací hru na internetu. O obyčejnou hru se ale nejedná. Hraním Freerice se totiž nejen učíme například angličtinu, matematiku nebo zeměpis, ale také pomáháme lidem s nedostatkem jídla. Za každou správnou odpověď totiž díky sponzorům získáváme pro lidi v nouzi deset zrníček rýže. A naše mezinárodní skupina HeartHeroes již nasbírala přes 2 miliony zrníček a jsme druhou nejlepší skupinou na světě.

Někteří z nás se také účastnili výzvy, která spočívala v pomoci Centru Orion, které pomáhá handicapovaným dětem. Náš tým tvořil různé ručně vyráběné dárky (dvakrát jsme i vyráběli odpoledne a večer ve škole, ve škole jsme pak přespali a ráno jsme pokračovali ve vyrábění). Přidali se k nám i další lidé – učitelé a bývalé žákyně, babičky z domova důchodců nebo SRPŠ. Naše výrobky jsme pak prodávali na trzích v Borohrádku a v Čermné, také jsme je prodávali našim učitelům. Pro Centrum Orion jsme získali celkem 11 266 Kč.

HeartHeroes organizuje naše škola. Jedná se o mezinárodní projekt eTwinning a jsou do něho zapojeny školy z dalších deseti zemí. Samozřejmě se do tohoto projektu můžete zapojit i vy. Stačí jen chtít pomoci.

Autorské čtení s paní učitelkou Lenkou Hellerovou

Mikuláši, andělé a čerti ve škole, 5. 12. 2018

Poznáváme památky, 6. 12. 2018

Zeptali jsme se paní ředitelky Ivy Příbylové

Připravili: Kristýna Novotná, Dominik Seidenglanz

Co se vám v poslední době líbilo?

Líbila se mi společná oslava 100. výročí vzniku Československa se samotným prezidentem T. G. Masarykem. Potěšila mě tři ocenění pro reportáž naší školní televize, která ze setkání školních televizí v Příbrami přivezla nejen diplomy, ale i akční kamery. Radost mi udělali i deváťáci, kteří byli naprosto skvělí v rolích nebeských a pekelných bytostí i moderátorů akademie.

Líbí se mi vaše nadšení pro letošní eTwinningový projekt HeartHeroes – Hrdinové s dobrým srdcem. Obdivovala jsem děvčata a kluky, připravující ve škole v odpoledních a večerních hodinách výrobky pro prodej na adventních trzích. Obdivovala jsem i vytrvalost, se kterou zákazníkům na trzích v Borohrádku a v Čermné nad Orlicí vysvětlovali, jak získané peníze pomohou centru Orion.

Poslední předvánoční dny ve škole jsou již po třiadvacáté ve znamení vánoční akademie. Je moc hezký pocit vidět, jak se všichni na vystoupení zodpovědně a s chutí chystají. Děkuji všem, kteří se na zdárném průběhu akademie podíleli – byl to krásný zážitek.

Co připravujeme?

Po vánočních prázdninách nás bude čekat postupný závěr prvního pololetí. Držím palce, abyste dopadli co nejlépe. ☺

V lednu čeká na 8. a 7. ročníky program prevence, pro osmáky a deváťáky budou workshopy s lektory z Obchodní akademie a Střední odborné školy cestovního ruchu z Chocně. Na 30. ledna 2019 plánujeme projektový den ve znamení HeartHeroes.

Žákovský parlament připravuje pyžamový den, den naruby a barevný den.

Vánoční přání?

Vánoční svátky travíme každý trochu odlišně. Přeji vám všem, abyste je mohli prožít podle svých představ a 3. ledna 2019 dorazili do školy odpočnutí, plní energie a síly ke zvládnutí závěru prvního pololetí. ☺

Soutěž o nejlepší básničku o naší škole

Vyhlašujeme novou soutěž. Napište básničku o naší škole a zašlete nám ji na pribyl.zsboro@seznam.cz nebo ji předejte M. Příbylovi do 15. 2. 2019. Jako předmět uveďte „Soutěž – básnička“ a nezapomeňte se podepsat.

Co mám na srdci

Rádi přivítáme Vaše náměty, připomínky či názory na e-mailové adrese pribyl.zsboro@seznam.cz. Jako předmět uveďte „Školní věstec“.

